

Februar 1863. Der er talt om sammenbyggede Stæder, og Paragraphen mener altsaa, at det samme Forhold skal finde Sted i disse; men nu er det ganske vist, at, hvorledes man end vil ordne sig med Hensyn til den Grændse, der skal bestemmes efter Loven af 11te Februar 1863, saa vil der dog i den sammenbyggede Del af Kjøbstæderne ubetinget komme til at ligge Haver, Bænger og lignende smaa Eiendomme, med Hensyn til hvilke det vilde være aldeles urimeligt, om man skulde kunne forlange, at de skulde hegnes med Plankeværk, Grundmur osv. Jeg tror derfor, at det vilde være temmeligt farligt for Kjøbstæderne at tage mod denne Bestemmelse i § 3, som er foreslaaet for den bebyggede eller indre Del af Kjøbenhavn. Dette er de Betænkkeligheder, jeg har ved Undringsforslaget under Nr. 18, og jeg skal derfor anmode det ærede Udvalg om at tage under Overveielse, om der ikke bør gjøres Forandringer i § 3 med Hensyn til Kjøbstæderne, saafremt denne Bestemmelse ogsaa skal overføres paa dem.

Ogenbøll: Jeg skal blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det, der blev yttret af den sidste ærede Taler angaaende Kjøbstæderne. Han begyndte sine Udtalelser med den Bemærkning, at Loven af 6te Marts 1869 efter sin egen Angivelse ogsaa gjælder for Kjøbstæderne, og at man hidtil har fundet sig vel tilfreds dermed og ikke har følt noget Savn af yderligere Lovbestemmelser for Kjøbstæderne. Det er ganske vist, at Loven af 1869 udtrykkelig siger, at den gjælder for Kjøbstæderne; men naar man gennemgaar Lovens Indhold, er det, som jeg tillod mig allerede ved Sagens 1ste Behandling at bemærke, klart, at Loven kun omhandler Kjøbstadjorderne, ingenlunde Kjøbstadgrundene. Det ærede Medlem yttrede en Frygt for at faae for solidt Hegn inde i Byerne; men, dersom det ærede Medlem vil anvende Loven af 6te Marts 1869 paa Bygrundene, skulle vi altsaa der nøies med Stengjærder, Jordvolde, Steis, Stenge og Flyttegjærder osv.; det er navnlig de eneste Slags Hegn, som Loven af 1869 omhandler. Ganske vist har den i en senere Paragraph en Bestem-

melse om, at en Mand, naar han vil gjøre særlig Beføstning derpaa, det vil sige, selv betale det Altsammen, kan faae Plankeværk og Stakit sat op; men det er dog altsaa klart, at under Behandlingen af Loven af 1869 har man aldeles ikke tænkt paa Bygrundene i Kjøbstæderne, og jeg maa derfor vedblivende anse det for en Nødvendighed og et Gode, om vi kunne faae Lovbestemmelser for disse Grunde. Naar det ærede Medlem yttrede Frygt for, at Bestemmelserne i § 3 i det heromhandlede Lovforslag ved at overføres paa Kjøbstæderne vilde blive for strenge, saa kan jeg ikke være enig med ham deri. Man maa jo vel huske paa, at det ikke er noget diktatorisk Lovbud, som der her er Tale om, Overenskomstens Bet staar jo aaben; men, naar Folk ikke kunne blive enige, og der altsaa bliver Spørgemaal om, hvad Hegn man saa skal have, saamiener jeg dog, at det ærede Medlem vilde være temmelig ilde stedt, dersom han ikke kunde forlange et Plankeværk eller Stakit om sin Have — jeg antager, at han har en saadan — men skulde nøies med en Jordvold. Jeg tror ikke, at disse Bestemmelser ville volde nogen Banskellighed i Kjøbstæderne. De samme Forhold har man jo desuden her i Kjøbenhavn. Hvad der skal regnes til den sammenbyggede Del, vil jo blive fastsat af Kommunalbestyrelsen, og det vil da ikke feile, at den vil komme til at indbefatte adskillige Eiendomme med Haver, navnlig udenfor Voldene, som nærmest kunne sammenlignes med Bygrunde i Kjøbstæderne. Grændsen kan ikke trækkes saa nøie, at jo enkelte Partier vilde danne Undtagelser, men i det Hele maa det vistnok siges at være det Rigtigste, at man ikke indenfor Kjøbstadgrændsen nøies med Landhegn. — Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om § 7 maa det være mig tilladt at gjøre en lille Bemærkning i en Retning, som ikke er berørt af den næstforegaaende ærede Taler (Drif), som jo iøvrigt støttede Flertallets Forslag. Den ærede Ordfører yttrede nemlig, at hvorvel det kunde se godt og rigtigt ud, at den Raade, hvorpaa et Hegn var sat, uviste Hegnspligten, saa havde det dog ikke noget at betyde, men vilde meget mere skade i de Tilfælde, hvor ifølge § 4 sidste